

Gülay Atilay

- şiirler -

Yayın Tarihi:

20.10.2015

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Gülay Atılay (Tüm şiir dostlarına! ! Kucak Dolusu sevgilerimle..)

Tüm şiir dostlarına! ! Kucak Dolusu sevgilerimle..... Merhaba...

Ben Gülay Atılay (Durmaz) Aslen Bursa'lı olan rahmetli fen memuru babacığımın görev için atandığı Tekirdağ ilinin Saray ilçesinde 26 haziran1951 yılında dünyaya gelmişim.... aşırı duygusal bir yapıya sahibim.şiir okumayı ve yazmaya çalışmayı seviyorum.. burada sizlerle paylaşabilmek beni son derece mutlu ediyor. Hayat her zaman mükemmeli sunmaz insana.. Herşeye rağmen hayatı anlamlı kılan dostluklarımızdır.. Hayata şiir tadında tutunan dost yüreklerle..... sevgi ve dostlukla..MERHABA...

" HAYKIRABİLECEKMİYİZ"

Kendimizi yaşayamıyoruz.

"Hayat"dediğimiz karmaşa sürüp gidiyor,yıl, ay ve gün dediğimiz dilimler halinde"Zaman" geçiyor.

Hayatımız boyunca olamadığımız kendimiz, sahip olamadığımız bir kimlik gibi, uzaklaşıyor bizden, sonsuza, bilinmeyene doğru, ve hayatın başlangıcıyla sonu arasında ne kadar kısa bir yol aldığımızı anlıyoruz....

Ve sonsuz karanlıklar...

Hangimiz, hüznü bir sonbahar akşamında, başımızı yaslayıp konuşabileceğimiz bir dost, güvenebileceğimiz bir insan aramıyoruz ki? Anlatılacaklar hep kalır içimizde, birikir son nefese kadar, bizimle taşınır sonsuz karanlıklara.

Kelimelerle konuşmak, yazılara dökmek içimizi, şiirlerin, hikayelerin gücüne sığınmak, kara, kara harflere dökeriz çoğu zaman içimizi.

Bir gün, hiç ummadığımız anda çıkar karşımıza, bir dostluk çağrısıdır yapılan.güçlü bir ses, içten bir "Merhaba"dır.

Ya aynı güçlü ses ve içten bir merhabayla cevap verecek, ya da, duvarlarını sessizlikten ördüğümüz dünyaya çekilip korkularımıza teslim olacağız. Kendimizden bile kaçtığımız zamanlarda,uzatsak elimizi, yıldızlara bile ulaşabileceğimizi göreceğiz, hemen biraz uzakta bekleyen bir dostu uzatacak mıyız elimizi? "yanında olmak istiyorum diye HAYKIRABİLECEKMİYİZ"

sevgi ile ümit veren gözleri görebilecekmiyiz?

Dost sese koştum. sevgi ile bakan gözleri gördüm.bana neler vadeliyordu kelimelere dökmem, sevmek çok güzel,sevdiğinle birlikte yaşamı paylaşma kararı ise, en mükemmeli..

Bir tek korku kaldı içimde,yıllarca gün ışığına hasret yaşayan

gözlerim,duvarlarını sessizlikten ördüğüm yalnızlık çemberini parçalamak
istiyen bedenim,kendini yaşamaya kararlı yüreğim,,yaşamının son baharında
tüm güzellikleri yaşatana, hayatında ki değişikliğe uyum sağlayabilecek mi?
gerçek mutluluğu yaşarken... yaşatabilecek mi?

Gülay Atilay (DURMAZ)

Afettim Diyemesemde

Geri ver bana yok ettiğın değerlerimi
Geri ver gülebildiğın günlerimi
Geri ver sensiz boş yüreğimi
Geri ver çaldığın ümitlerimi...
Geri ver sensiz özgür günlerimi
Sen unutmak istedikçe unutamadığım
Sen uğruna sadece ağladığım.
Her yürekte bir isyan vardır benim isyanım sen
Her gözde yaş vardır benim göz yaşımda sen
Her gönülde bir hüsrân vardır hüsrânımda sen
Her gecenin sabahı vardır benim sabahım sen
Her Sabahında yine bir gecesi.
Her hüsrânın sonu vardır bu hayat bilmecesi.
Her gözyaşı bir gün diner bu hayatın sillesi
Her isyan bir son bulur kahroluş neticesi
Varsın şimdi hayatıma güneş doğmasın
Varsın gözyaşım hiç son bulamasın
Varsın hüsrânım sonum olsun
Varsın hayatım kahroluşlarla son bulsun
Varsın yansın yüreğim orda sen varsın...
Sende benimle yan tek bana ağla
Kahrettiğın hayatımı devam ettt!! dağla
Hiç son bulmasa da kahroluşlarım
Yeni can bulmasada varoluşlarım.
Ömrümün sonuna dek yalvarışlarım
Affet tanrım!! o beni hiç sevedemedi
Çok sevdim dedi ümitler verdi
Tüm dert ve kederi ruhuma serpti
Bir kadın yoketti hiç üzülmedi
Affet tanrım!! ben affettim diyemesemde

07/Eylül/2000

Gülay Atılay

Ağladım Bugün

Sana kořmak istedim sabrım tükendi
Takatım tükenmiş gücüm yetmedi..
Sığındım biçare sensizliğime
Resminle konuşup ağladım bugün

Öyle ihtiyacım vardiki sana
Seni hep yanımda aradım bugün
Belki bir teselli bulurum diye
Resminle konuşup ağladım bugün

Eline uzanıp tutmak istedim
Dudağından birkez öpmek istedim
Gittiğın yerlere gelmek istedim
Resminle konuşup ağladım bugün

Hüzünlü bir melodi kulaklarımda
Ruhum sensizliğın ızdırabında
Çeresizlik çemberi dörtbir yanımda
Resminle konuşup ağladım bugün

Yağmur damlaları arkadaşım oldu
Martılar sırdaşım yoldaşım oldu
Dalgalar duygularım gibi isyan ediyordu
Resminle konuşup ağladım bugün

Rüzgar sustu kulak verdi dertlerime
Ağaçlar ortak oldu bi çare kaderime
Kahretti gökteki bulutlar sensizliğime
Resminle konuşup ağladım bugün

Gel desen takatım güç bulacak
Mutluluğum yanında tarifsiz olacak
Tüm dertlerim inan mazide kalacak
Resminle konuşup ağladım bugün...

22 ağustos 2000/ Erenköy

Gülay Atılay

Ahh! ! Bir söyliyebilsem...

Ahh! ! Söyliye bilsem...
Bir diyebilsem seni sevdiğimi,
Uğrunda herseyi silebileceğimi,
Seninle güzel günler görebileceğimi
Bir diyebilsem..
Susuzluğun sensizlik olduğu
Uçsuz bucaksız sevgi çöllerinde,
Hep adını haykırdığımı.
Sevgisizlikten kuruyan,
Bir yudum sevgiye muhtaç,
Çatlamış dudaklarda..
Hep seni hissettiğimi.
Kabus gibi gerçeklerle yüzleşip
Suratıma inen tokatlarla uyandığımı
Söyliye bilsem
Göz pınarlarım kururcasına ağladığımı
Sonsuzlukta kaybolduğumu.
Geceleri kabuslar gördüğümü
Düşlerimde hep seni hayal ederek
Seni hep kalbimde gizlediğimi,
"Seni seviyorum" diye haykırmak istediğimi
Bir diyebilsem.
Seninle bir ömrü paylaşabilirim diye
Ahh! ! söyleyebilsem.

26/06/2002 Erenköy..
Gülay Atılay

Gülay Atılay

Anlatamadım! ! ...

*ANLATAMADIM.....

Her sabah uyandığım da
Seni bulurum karşımda
Düşüncelerimde sen varsın
Fakat seni sevmek için binlerce nedenim var.
Karanlık dünyamda parlayan güneş,
Bıçare yaralarım a melhem gibisin
Bu siyah beyaz dünyamda tek renk sensin,
İçimi ısıtan sabah meltemi gibisin
İliklerime işliyen..
O kadar doğalki bu duygu
Ruhumun derinliklerinde,
Sanki doğduğumdan beri varmış.
Sadece ortaya çıkmak için seni bekliyormuş.
Sensiz bir yaşamı artık düşünemiyorum.
Şensiz bu kuru dünyada yaşamaktansa,
Ölümün soğuk nefesini öpmeyi
Bir daha seni görememektense
Hayata arkamı dönmeyi tercih ederim.

Seni kaybettiğimi bildiğim şu anda bile,
Dünyadaki cenneti bulmuş gibiyim.
Su an elimde tuttuğum bu cennet.
Bir an sonra belki de
Tamamen ellerimden kayıp gitmiş olacak.
İçimde bir umut var.
Bu şiiri belki başucuna koyarsın.
Kimbilir belki yanına da kırmızı bir gül...
Kırık bir vazoda.. kalbim gibi
Ölene kadar
Seninle olsam,
Bu herhalde bir ceza gibi gelir,
Daha çok senle olamadığım için.
Bu kadar nedenden sonra bile
Seni ne kadar çok sevdiğimi anlatamadım...
Seni seviyorum! !

Gülay Atilay

Gülay Atilay

Ara Bul Beni

Neler istemişsin meğer neler
Boz bulanık yüreğimden.
Sen bir çağlayan istemişsin
Kayalardan köpük köpük akan..
Oysa ki durgun bir gölüm ben.
Sen bağ bahçe istemişsin
Yeşillikler içinde öylesine güzel
Oysa ki kurak bir çölüm ben.
Yıldırım düşsün istemişsin kalbine
Yansın yaksın istemişsin
Oysa ki soğumuş bir külüm ben.
Bir coşkunklukmuş senin istediğin
Her nağnemesi seni eğlendiren
Oysa ki kırık bir tanburum ben

Belki bendedir aradıkların
Parça parça böl beni...
Tekrar var olurum..
Ara bul beni ...

24 Ağustos 2000

Gülay Atılay

Badem Çiçekleri zamansız Açar..

Zamansız açan badem çiçeği gördünüz mü hiç? Bir rüya kadar pembe,yaşam kadar gerçek,yaşanmış yada yaşanacak sevdalar gibi,saf ve tertemiz..Aşklarda zamansız, erken yada geç doğabilir..Uzatsak elimizi,avucumuza düşecek gibidir, aşk yağmurunun damlacıkları.Oysa hepimiz aşk gözlerimizden kalbimize aktığı an Daha dün "kış ortasında baharı beklemekti hayatım" demedik mi?

Aşk şiirleri yazmadık mı?

Özlemin büyüyor içimde.

Tesellim de yakınım sana

Elimde hala,verdiğin kır çiçekleri.

Yüreğimde doyumsuz sevgin..... Şiir: Özlemin..

Ağlamak istemedik mi? zaman, zaman..

Hüznümün sevince dönüştüğü

Kalbimin sevginle güldüğü..

Dizelerimin seninle dolduğu

"BU GECE" ağlamak istiyorum..... Şiir: Bu Gece

İsyen etmedik mi yalnızlığımıza?

Bir tek gül kalmadı ömrümün bozkırında

Şimdi yalnızlığın en تنها kışındayım

Yüreğime ayaz vuruyor derinden....

Bedenime esiyor buzdan deli rüzgarlar

Üşüyorum! ! ! Şiir: Kır_Çiçeği

Gece yarısı, odamıza dolan hazine bir ay ışığını hissetmedik mi? yarı açık penceremizden ılık rüzgarı ve rüzgarın getirdiği "aşka davet" edencesine çiçek kokularını duymadık mı? Ve hiç kendimize ve zamana dair vaatler vermedik mi?

Vurulmak istiyorum demedik mi?

Vurulmak istiyorum,

Bakışlarınla, delik, deşik olmak...

Senin her gülüşünle, bin defa,

İnan, yüz bin defa ölmek istiyorum..... Şiir: Vurulmak istiyorum

Bir gün mutlaka "gözlerinden kalbine akacağım"! Diye, feryat etmedik mi?

Haykırmadık mı? "yanında olmak istiyorum!" diye

Evet! ! aşığız işte.. şiirler bir müddet yarım kalır,siner düşüncelerde sevda..

Ve ızdırabını yaşarız. ıslak kirpiklerin "sensizlik yakıyor içimi her gece" diye heceleriz sözcükleri. Benim bahar zannettiğim, fırtına, tipi, kar'mış demeyelim, inanın, sevdalar geç kalsa da yaşanır, aşk yaşatıldıkça, yaşanır..

Unutmayalım...

Badem çiçekleri zamansız açar....

Gülay Atılay-Durmaz

06/04/2003

Gülay Atılay

Bağışla....

Gözlerin açılınca doğduğun güne
Hayretle bakarsın çevrene derim
Aydınlıkla ilk mutlu olduğun o gün
Çöktüğünde karanlık, korkarsın derim

Dünya bir durak bizler yolcuyuz
Neden yaratıldık bilinmez derim
Kur'anı kerim tek önderimiz.
Günahlar yazılır,silinmez derim

Her gecenin sabahı gün olur elbet
İyilik kötülük yolumuz derim
Yüreklerde sevgi,kalbimiz temiz
Kötülük bizlerden. uzak olsun derim

Dualarım bunlar kabul et RABBİM
Hatasız kul olmaz mutlaka derim
Günahlarımızla yanına geldiğimiz gün
Bağışla bizleri,affet ALLAHİM derim...

22 Mart 2007

Gülay Atilay

Bana Bir Dönsen

Sensiz hergünümün ardından gün batıyor...
Başlıyor gün boyu sensizliğimin ruh baskısı
Yat yata bilersen.. uyu .uyu diyorum kendime
Kalbim isyan ediyor sensizliğime
Neden neden?diyorum.neden sensizim ben?
İsyan ediyorum kaderime....
Aahhh!!!! bana bir dönsen...

Kalbimin isyanına ruhum.
Ruhumun isyanına bedenim dayanmıyor
Gözlerimdeki son ışık ümitsizlikle soldu.
Duyduğum her şarkı beni ağlatıyor..
Yazdığım her şiirde sen. yalnız sen ..
Artık kalemimle bir bütünüm ben.
Ahhh!!!! bana bir dönsen..

Biliyormusun nelerle avunuyorum?.
Senle geçen günlerimi unutamıyorum
Sor bana birtanem. hangi gün? diye
Ben hergün seninle sensizliği yaşıyorum..
Bu isyan bu bekleyiş bitecek biliyorum
Kaderime kahroluşlarım son bulacak.
Ahhh!!! bana bir dönsen.

Dökülüyor bahar dallarındaki meyve çiçekleri
Ben kokularını duyamıyorum neden?
Tükeniyor tanrının bahşettiği günler
Bunu biliyorum gülemiyorum neden?
Sensizliğin verdiği ızdırablarla ben
Göçüp gitsemde ne olur "beni unutma" sen.
Ahhh!!!! ahh!! ne olur bana bir dönsen...

Yazdıklarım burada bitmiyecek
Sanırım kalemimde beni terk etmiyecek.
Ben bir gün.birgün onu terkedersem ..
Sen. sen birtanem bembeyaz sayfalarımda
Sonsuza dek tertemiz yaşayacaksın.
Şiirlerimde mutsuzum yarınlarımdan umutsuzum..
Yinede diyorum.Ahhh!!!!
Ahh!!BANA BİR DÖNSEN..

BİRTANEME..

Gülay Atılay

Bana Kalan Mezar

8 Ağustos sabahı...
Uyandım kahroluşlarımla kalbim buruk.
Hayattayım işte acılarımla başbaşa.
Mutluluğu buldum sanmıştım ama :((
Oysa kalbim sonsuz bir boşlukta..
Seni nedensiz kaybettim biliyorum..
Suçum neydi hala merak ediyorum..
Kaderime isyan etmiyorum, yinede
Sana sonsuz mutluluklar diliyorum
Ne hayat bilmediğim kadar güzel
Ne insanlar göründükleri kadar iyiymiş..
Buralarda yok olurum acılarla ve öğrenirim
kalpsizliği ve artık ölüm bile acır bana.
Son nefesimde son bir oyun son bir zar
Artık bana kalan karanlık

MEZAR...

8/8/2000

Gülay Atilay

Beyaz Mendilim "ANLATIM"

Beyaz mendilin . (ayrılık oldu) :((
Bana vermeni istememiştim eve döndüğümde bir burukluk sarmıştı dört yanımı anlamıştım bugünü yaşayacağımızı.
Kaderimin kötülüğünün cilvesi.
şimdi koynumda mendilim elimde resmin gözlerimde yaş
Kalbimde sevdandan bana kalan kahreden yas.
Evet "SEVGİLİM"
Ben seni düşlerimde yaşatacağım. Sessizliğimde avaz avaz adını haykıracağım.
Yıllar sonra bir
gün karşılaştığımızda, uzun uzun yüzüne bakarken, utanmayacağım.
Evet ayrılık unutmak anlamına gelmiyor. Gözlerim hala gözlerine değıyor,
ellerim havada boşluğa
uzanan umutları yakalamaya çabalıyor. Mutlu değıldim, mutlu değılim, belki
de hiç olmadım, olmayacağım...
Merak etme tersini düşünüp kendini üzme. Bu arada, sen mutlu isen dahada
mutluluklar dilerim. tebrik ederim.

Bir gün, bir uyku arasında, rastlarsam sana, düşlerimde kendimi
tutmayacağım.
seni' o kadar çok özledim ki,
Sarıldığımda ağlayacağım .
Senin' o nedenini bilediğim nedenle benden nefret eden kalbini
okşayacağım....

/Erenköy

Gülay Atilay

Bir sonraki güne...

BİR SONRAKI GÜNE...

Yıllarca erteledim duygularımı..
Okunmadan atılmış kağıtlarda duygularım
Gecikilmiş bir aşk yazılı atılan kâğıtlarda
Hiç bir şey için geç değil belki
Belki, şimdi tam zamanı.
Bir de yürek sözden anlasa...
Hergün bir sonrasına erteledimğim itiraflar
Sorular döner, dolaşır beynimin içinde.
Beynimin içinde satır, satır duygularım..
Sustururum kaleme almadan..
Bir gün, bir sonraya ertelerim hergün.
Kendimin, kendimle savaşı bu
Bir sevebilsem gerçek ve hesapsızca,
Aşık olsam ertelemeyen bir sonraki güne.
Bir umut ışığı yanar yüreğimde
Umudu ertelerim bu sefer..
Umudu ertelerim bir sonraki güne.
Aslolanları yaşamadan umarsızca..
Bir sonraki güne....

Gülay atılay
05/06/2002

Gülay Atılay

Bu Gece....

BU GECE

Yarım asrın son hüznüyle geriye baktım
Yaşanmamışlığın puslu penceresinden.
Gecenin koynundayım yine..
Zifrinde adın saklı.
Hüzün demliyorum gözlerimde..
Ne mektup, ne resim, nede şiirler
Bir sevgi ki kelimelerle anlatılmaz
Ağlamak istiyorum....
Ağlamak için gözden yaş mı akmalı?
Dudaklar gülerken, insan ağlayamaz mı?
Güzel bir ruh, kalbi bağlayamaz mı?
Ağlamak istiyorum...
Bardaktan boşalırcasına
Sensizliğe adım adım koşarcasına
Gökten yağmur gibi yağarcasına
"BU GECE" ağlamak, ağlamak istiyorum..
Hüznümün sevince dönüştüğü
Kalbimin sevginle güldüğü..
Dizelerimin seninle dolduğu
"BU GECE" ağlamak istiyorum..

Gülay Atılay..

19 Temmuz 2002/Erenköy..

Gülay Atılay

Derde Ağlarım

dinle sevdiceğim dinle duy beni!!!
Uykularım kaçıyor geceleri..
Sabah olmayı bilmiyor bir türlü
Gözlerim dikiliyor tavanda bir noktaya
Deli eden uğultular kulaklarımda
Ne yastık halden anlar ne çarşaf
Sensizlik kahreder beni her akşam
Girmez pencereden beklediğim aydınlık
Kapanır yatağıma çeresizlikle ağlarım
Senin hiç unutamadığım hayalin
Elimde bana verdiğin minicik resmin
Mendilimde kokun ve sana akan göz yaşlarım
Ömrümün son demini içime çekmişliğim
Sevmek işte buymuş der .derde ağlarım..
Büyür gitgide incinmişliğim kırılmışlığım
Başımı duvarlara vurur ağlarım..
Taa içerimde çaresiz bıçare kalmışlığım
Aşkın işte buymuş derde ağlarım
Ben bu iğrenç dünyaya neden geldim
Sevdim sevgisiz kaldım ne yaparım?
Boşa geçen yıllarıma yanar ağlarım
Dolar taşar gözlerim burkudur içim
Allahım sabır ver der.derde ağlarım..
İnan dünya artık çirkin ve soğuk
Hayatsa yaşanmaz çok acı ve buruk
İçimde binbir pişmanlık yüreğimde sen
Nerdesin sevdiğim der derde ağlarım.
Bitmeyecek bu kahroluş bu özlem
Dinmiyecek gözlerimde yaş.kalbimde elem
Eğer bir gün sensiz göçüp gidersem..

İçinde küçük bir pişmanlıktan
Başka bişey kalmasın ağlama sakın
Gittiğim yerde de gözyaşım dinmez
Bu gözyaşlarım da sevdiceğim için der .
derde ağlarım

(16 Ağustos 2000 Avcılar)

Gülay Atılay

Dualarımdasın

DUALARIMDASIN

Baktığım her yerde sen duyduğum her seste sen
Dokunduğum herşeyde aldığım nefeste sen
Göz yaşımda sen hüznümde kederimde sen
Sevincimde neşemde. bilmem nasıl anlatabisem?

Sabah sevincimde gece yalnızlığımda .yanımda sen
Tuttuğum kalemimde sen yazdığım şiirlerde sen
Hissettiğim tüm güzelliklerde sadece sen
Bilmiyorum herşeyim sana nasıl anlatabilsem?

Seninle hayatıma ışıık saçan bir güneş doğdu
Gözlerin ezikliğimin ızdırabını soldurdu
Sözlerin yaşantımın erişilmez mutluluğu oldu
Kalbim sevginle doldu sanki zaman durdu

Tanrım !!bu mutluluğum hiç son bulmasın
Sonunda ayrılık keder acı ızdırab olmasın
Gönlümde açan mutluluk çiçekleri solmasın
Herşeyim her dakika dilimde dualarımdasın

Gülay ATILAY

Gülay Atılay

Ebediyen Seveceğim! !

Ilık meltem gibisin yüreğimde....
Sevgine ihtiyacım var, her gün, her gece
Yağmur gibi yağmalısın üstüme
Sevginle sırlıslıkla, yağmur kokmalıyım
Ve gecem, sabaha kavuştuğunda
Aynalara bakma cesareti bulmalıyım..
Mutluyum seviyor, seviliyorum diyebilmeliyim
Pişmanlık duymadan, "suç ve ceza" aramaksızın
Aldığım cesaretle yarınlar benim, bizim olmalı
Hayata dair ne varsa yaşamalıyım seninle
Bir ömür vermeliyim sevgine....
Bir içten gülümsemene hediye
Bana gözlerinle değil de, kalbinle bakmalısın
Seni ne kadar çok sevdiğimi anlamalısın.
Suçlu, ne göz, ne de söz aramamalısın.
İnan! aşkın ruhumda, tüm benliğimde
Sonsuzluğa kanat çırpıyor sessizce
Sevgin kök salmış bedenimde
Hep güzellik yaşamak istercesine

Biliyorum ki
Bir akşam batan güneşle bende söneceğim.
Senin ellerinden son suyum içeceğim
Belki de sensiz bir köşede öleceğim.
Bil ki seni 'EBEDİYEN SEVECEĞİM

28/Mart/2003

Gülay Atilay

Fukaralar Gibi

Fukaralar gibi kapıda uzatsam ellerimi
Ne istiyorsun diye sorarmısın?
Darılırmısınki bana almak istesem yüreğindeki
sevgiyi?

Sevgi paylaşmaktır sevgi özveride bulunmaktır
kişinin hayata karşı olan güveni ruhunun ihtiyacıdır.
Yaşamak sevgi ile güzelleşir,renklenir ve hayat
yaşanır hale gelir.
Sevgi insan hayatında hiç değerini kaybetmeyen,
eksilmeyen gün begün katlanarak ,artan tek servetidir.

Desem... servetime servet katarmısın?
Çok Sevilene...

10/Ağustos/2000

Gülay Atilay

Gel Desen

Gel desen bir gün bana geldesen
Özlem yüklü kalbin ruhuma işliyen sesinle
Bana gell!!!! desen
Seninim!! senin olanı benden istesen

Bekleyişlerim düşünce sonsuzluğunda
Özlemim sensizlik mayasıyla kabardı
Kalbim yalnızlığımın kahrında
Gel desen birgün bana gel desen!!

Sensiz geçen her günümün ardında sen
Boş yatağımın baş ucunda sen!!!
Kalbimde sonsuz sevgin..
Bana verdiğin minicik resmin.....

Vesen sen herşeyim.. bana gel desen!!
Biliyormusun neler olacak ?
Ömrümün sonbaharında
Bahar çiçekleri açacak..

Saçılacak dört bir yana rengarenk güller
Mutluluk çığlıkları atacağım ekseninde
Seninim geldim!! feryatlarım kaplıyacak evreni
Ne olur ahh!! ne olur ? BANA GEL!!!desen...

Ömrüm seni beklemekle geçecek olsada
Sana adadım son tebessümlerimi.
Sen sen BİRTENEM son nefesimsedede olsa
Ne olur ne olur?BANA GEL!!desen.

Benimsin KADINIM desen !!!

Gülay Atılay

Göklerden Süzüldüm Tertemiz indim

Goklerden suzuldu tertemiz indim
Yere indim yedi renge boyandim
Boz bulanik bir sel oldum yurudum
Cesit cesit turlu renge boyandim
Azgin azgin caglayarak akararak
Insafsizca tahrip edip yikarak
Ne utandim ne kimseden korkarak
Kusur gunah kirli renge boyandim
Bir kuru sevdanin pesine dustum
Nice kayalardan taslardan uctum
Irmaga kavustum kendimden gectim
Utandimda kirli renge boyandim
Yuzlerimi yere vurdum surundum
Cok dolandim irmak oldum gorundum
Eleklerden gectim yundum arindim
Kamilane ka^rli renge boyandim
Irmak olup kavusunca denize
Dalgalandik costuk tastik biz bize
Cok zaman seyrettim aya yildiza
Aydin parlak nurlu renge boyandim
Veysel yoktan geldim yok olup gectim
Ben deyenler yalan gercegi sectim
Bir buhar halinde goklere uctum
Kayboldum o sirli renge boyandim.

ASIK VEYSEL(1894-1973)

Gülay Atılay

Göz Yaşların

Bu akşam yine umutla bekledim ..
Seni düşündüm çıldırdım saatlerce.
Yalnız bomboş evimin penceresinde
Gökteki yıldızlar ağladı benimle.
Kahrettim seni benden çalan geceye..

Ne olurdu dedim yanımda olsa ellerimi tutsa
Okşasa saçlarımı kucağında uyutsa..
En güzel yerinde biten aşkımız yeniden başlasa
Kalbim sevinçle dolsa ,seninle zaman dursa.
Bi çare hayallerimin sonunda mutluluk olsa

Aşkına inanmış kalbim ,meğer boşaymış
Aşk dolu sözlerinin , hepsi yalanmış
Gönlüm ne yazık ,boş yere yanmış
Boş yere yanmış aşkınla kanamış..
Izdırap sarmaşık gibi ruhumu sarmış.

Artık ben bir mecnunum çılgın bir deli
Çok geç anladım ,özlemmiş aşkın bedeli
Bir gün sevgilim düşünür özlersen beni...
O günki ; geç kaldığını anlıyacaksın.
Cansız bedenimi göz yaşlarınla yıkayacaksın...

Avcılar /03/Eylül/2000

Gülay Atilay

Gül Sende

Gülen gözlerini düşledim hep sensiz gecelerde
Işıl ışıl ışık saçan sevgi ile sevgili bakan gözlerini.
Derinliğinde mutluluğu bulduğum sözlerini
düşledim..
Gülüşünü düşledim hep sensiz gecelerde
İçten gelen içimi yakan içten kahkahanı
Pınarlardan akan sular gibi çağlayan sevdanı
düşledim..
Güller açan içten gülen gül yüzünü düşledim
Yüzümün alev alev yanmasını düşledim
Ellerini düşledim hep sensiz gecelerde
Sevgin ile titreyen ellerimi tutuşunu..
Ellerimin avuçlarında kayboluşunu
hapsedilmişliği düşledim..
Dudaklarını düşledim hep sensiz gecelerde
Alev olan volkan olan dudaklarını
Deydiği yerimi yakan dudaklarını düşledim
Alev alev öpüşünü yakışını düşledim
Ben seni düşledim hep sensiz gecelerimde
Yalnızca seni düşledim seni özledim seni bekledim
Gülerek gelmeni boynuma atılmanı bana sarılmanı..
düşledim...
Gel artık !!!!
Gülsün bu gönlüm .sende benimle GÜL

09/08/2000 Erenköy....

Gülay Atılay

Güzel Olacak

Sana kavuşma saati yaklaşıyorsa
Sensizliğin burkluğunu yaşayan kalbim
Sabırsızca çarpıyorsa.
Ellerim düşüncelerime hakim olup
Tüm şiirlerde yalnız seni yazıyorsa
Bil ki sonsuz özlem kaplamıştır içimi.
Ellerin ellerime değdi mi,
Büyük bir sıcaklık sardı mı benliğimi
Her ne yana dönsem görebiliyorsam
gözlerini
Duyabiliyorsam sesini
Hissedebiliyorsam nefesini
Demek tüm benliğimle senleyim.
Vedalaşma zamanı yaklaştıkça
Her şey yer değiştirir kahroluşlarla.
Seninle geçen her an ayrı güzeldir ama
Bir dahaki buluşmanın özlemiyle dolu
O vedalaşma faslı olmasa.
Şenden ayrıldıktan sonra
Özlem sarıverir her yanıma bir anda.
İnan ki, içim kanar yaşamıyorum.
Elim elinde olmadıkça.
Seni düşündüğümde
Dertlerim geçit yapar birbiri peşi sıra.
Tüm dertlerim sıkışır
Kısacık anlara.
Kahroluşları yaşarım
Bir anda.
Tutku dolu sıcaklığıyla
Özlemiyle, bekleyişiyle
Sevinciyle, hüznüyle
Kısacası herşeyiyle
Evet SEVGİLİM inan..
Bizim aşkımız varoluş kadar
Güzel olacak ...

Gülay Atılay

Hayalimdin...

Hayalimdin...
Gerçeğim ol istedim
Yanına geldiğimde yüreğim titredi
Hayalimdin....
Yalnız yatağıma uzandığımda..
Bir burukluk vardı içimde
Hayalimdin...
Umutluydum, gerçeğim olcaktın..
Sonunda anladım ki...
Kırık bir cam parçasıydı,
kalbime batan
Hayalimden geri kalan bir parça
Tüm bedenime dağılmıştı
Toplayamazdım..
Karanlıkla dertleştim
Sensizliğime kahrettim
Kendime, sensizliğime kızdım..
Bir tek sana kızamadım
Ben yüreğim elimde gelmek
istedim kapına
Ve düştü o yürek kara toprağa...

Gülay Atılay

Haykırabilecekmiyiz?

Kendimizi yaşayamıyoruz.

"Hayat"dediğimiz karmaşa sürüp gidiyor,yıl, ay ve gün dediğimiz dilimler halinde"Zaman" geçiyor.

Hayatımız boyunca olamadığımız kendimiz, sahip olamadığımız bir kimlik gibi, uzaklaşıyor bizden, sonsuza, bilinmeyene doğru, ve hayatın başlangıcıyla sonu arasında ne kadar kısa bir yol aldığımızı anlıyoruz....

Ve sonsuz karanlıklar...

Hangimiz, hüznü bir sonbahar akşamında, başımızı yaslayıp konuşabileceğimiz bir dost, güvенеbileceğimiz bir insan aramıyoruz ki?

Anlatılacaklar hep kalır içimizde, birikir son nefese kadar, bizimle taşınır sonsuz karanlıklara.

Kelimelerle konuşmak, yazılara dökmek içimizi, şiirlerin, hikayelerin gücüne sığınmak, kara, kara harflere dökeriz çoğu zaman içimizi.

Bir gün, hiç ummadığımız anda çıkar karşımıza, bir dostluk çağrısıdır yapılan.güçlü bir ses, içten bir "Merhaba"dır.

Ya aynı güçlü ses ve içten bir merhabayla cevap verecek, ya da, duvarlarını sessizlikten ördüğümüz dünyaya çekilip korkularımıza teslim olacağız.

Kendimizden bile kaçtığımız zamanlarda,uzatsak elimizi, yıldızlara bile ulaşabileceğimizi göreceğiz, hemen biraz uzakta bekleyen bir dosta uzatacak mıyız elimizi? "yanında olmak istiyorum diye HAYKIRABİLECEKMIYIZ"

sevgi ile ümit veren gözleri görebilecekmiyiz?

Dost sese koştum. sevgi ile bakan gözleri gördüm.bana neler vadediyordu kelimelere dökemem, sevmek çok güzel,sevdiğinle birlikte yaşamı paylaşma kararı ise, en mükemmeli..

Bir tek korku kaldı içimde,yıllarca gün ışığına hasret yaşıyan gözlerim,duvarlarını sessizlikten ördüğüm yalnızlık çemberini parçalamak isteyen bedenim,kendini yaşamaya kararlı yüreğim,,yaşamının son baharında tüm güzellikleri yaşatana, hayatında ki değişikliğe uyum sağlayabilecek mi? gerçek mutluluğu yaşarken... yaşatabilecek mi?

24/Mart/2003

Gülay Atılay

Inanmaktır Sevmek...

INANMAKTIR SEVMEK...

Inanmaktır sevmek.
Tüm içtenliğinle...
Güvenmektir duygulara
Okuyabilmektir gözlerdeki sözcükleri
Haykırabilmektir sevgiyi hiç bağırmadan
Direnemektir sevmek
Tüm acılara direnmek....
Sevdiğine seni seviyorum! diyebilmektir
Anlatabilmektir sevdiğini..
Yazabilmektir en yüce aşk şiirlerini..
En güzel aşk sözleriyle...
Bazı an'lar vardır; haykırmak
gelsede içinden fısıltıyla söylersin
'seni seviyorum'ları..
Seni duymıyacağını bildiğin sevgilerde..

Gülay Atılay
16/06/2002

Gülay Atılay

Istanbulu Anlatmak

'Istanbul'u bir kelimeyle anlat' deseler,
'Sevgi' derdim.
'Bir kelime daha' deseler,
'Özlem' derdim.
'Istanbul sana kimi hatırlatır?' deseler,
'Seni' derdim.
'En çok hangi semtini seviyorsun?' deseler,
'AVCILAR' derdim.
'Hangi mevsimde daha güzeldir?' deseler,
'Sevgi mevsiminde' derdim.
'Ya ayrılık?' deseler,
'Ayrılığında bile sevgi var' derdim.
'Istanbul kime benziyor?' deseler,
'En çok, sevilene' derdim.
'Istanbul'u tek kelimeyle anlat' deseler,
'Sevdiğim' derdim.
'Sevgi dememis miydin biraz önce?' deseler,
'Ben ne dedim ki' derdim. :)))

"Bilinmiyor

Gülay Atılay

İnanmaktır sevmek-2

Sevmek inanmaktır.
Güvenmektir duygulara..
Direnmektir sevmek..
Tüm acılara direnmek....

Sevdiğini kendin gibi, kendinden de çok duyumsamaktır.
İki ten, iki kalp, iki gönül yoktur sevgide, tek bir yürek olunur.
Sevmek paylaşmaktır,sevdiğinle kalbini bölüşmektir sevmek.
Ve sevmek direnmektir, tüm acılarıyla direnmek.
Sevmek seilmeyi hak etmesini bilmektir.
Sevmek, sevgilinin baktığı yerde, sustuğu yerde olmaktır.
Sevginin olduğu yerde dışa vurur istekler..
Sevme özgürlüğünü istersin,sevginin kabul edilmesini istersin,
bir gün gelir bu istekler de son bulur, kendinden istersin artık,
sevgiliyi daha çok sevmek istersin, hataları,kusurlarıyla sonsuz kılmak
istersin sevgini...
Beklentilerin son bulduğu duraktır,sevda denizinin son limanıdır.
Sevmek,sevgili için yaşamaktır.
Onun eli, kolu, gözü, kalbi olmaktır.
Sevmek vermektir, sevdiğin için,almasını bilmektir..
Güvenmektir duygulara sevmek..
Sevdiğine seni seviyorum! diyebilmektir.
Okuyabilmektir gözlerdeki sözcükleri.
Haykırabilmektir sevgiyi hiç bağırmadan..
Sevmek sevgiliye bir nefes kadar,yakın olmaktır.
Sevmek özveride bulunmaktır.
Ve sevmek İNANMAKTIR! ...

İNANMAKTIR SEVMEK...

İnanmaktır sevmek.
Tüm içtenliğinle...
Güvenmektir duygulara
Okuyabilmektir gözlerdeki,sözcükleri
Haykırabilmektir sevgiyi hiç bağırmadan
Direnmektir sevmek..
Tüm acılara direnmek....
Sevdiğine seni seviyorum! diyebilmektir
Anlatabilmektir sevdiğini..
Yazabilmektir en yüce aşk şiirlerini..
En güzel aşk sözleriyle...
Bazı anlar vardır; haykırmak
gelse de içinden fısıltıyla söylersin
"seni seviyorum"ları..
Seni duymayacağını bildiğin sevgilerde..

11 Nisan 2003

Gülay Atılay

Kal Diyebilseydin

Anlıyamadım benmi suçluyum?
Anlatamadımmı? sana olan sevgimi..
Tutuştum yandımda sensiz her gece
Gözyaşlarımla söndürdüm kalbimi
Her gün her dakika özledim seni
Dinmedi kederim senin yanında bile
Şustum hep gözlerine baktığım zaman
İsyen eden kalbimin çaresizliğiyle
Oysa neler düşünürdüm sen yokken
Neler söylemek isterdim kavuşunca
Ayrılık saati gelince ben biterdim
En kötüsü beni koyup gitmendi
O öyle bir yalnızlıktı ki anlatılmaz
O öyle bir çaresizlikti ki inanılmaz
Hep yarım kalmış heyecan hazlar içinde
Gözlerimde büyürdü kısa mesafeler
Ama çok yakında sevgilim....
Bütün teselliler uzakta kalacak

Çiçekleri solacakmı? aşk bahçemizin
Ne olurdu saadetlerin en büyüğünü
İşte ellerimde al diyebilseydin
Biliyorsun değilmi? asla gitmezdim
Benimsin kadınım KAL!! diyebilseydin...

(18 Ağustos 2000)

Gülay Atılay

Kar Tanesi

Ben bir KaRTanesi__yim.
Yoğun karların içinde
Kaybolmuş tek bir tane.
Yapayalnız çaresiz
Birgün karların içinde dolaşırken
Sanki sisler kayboldu aniden
Bir güneş doğdu dünyama
Baktım sensin karşımda
Eriteceğini sandım birden
Beni değil yalnızlığımı
Umutsuzlugumu çaresizliğimi
Duydun sandım birden
Biçareliğimi haykırışlarımı
Derken bir beter oldum
Yalnızken,düşünmeden
Anladım ansızın gerçeği
Bu bir düşünmeliydi
Kendime geldiğim de
Benbir KaRTanesi__ ydim
Bukez UÇURUMUN başındaki..
Bir KaRTanesi__yim ben gerçekten
Gülümseyişleri bile soğuk
Üzülüşü bir amaç olmuş
Ama gülmesi gereken
Yaşamak haram olmuş
Ama yaşaması gereken
Yoğun karların içinde
Uçurumun başında
Yok olmaya mahkum :((

Gülay Atılay

Kavuşmak İstiyorum

Kolaymıydı seviyorum demek
Kadınımsın diye vaadler vermek
Oysa bendim ölesiye seven.
Aşka lanetler eden kalbimle
İtiraf etmiştim sana tapıyorum diye
Neden neden niçin oynadın benimle
Her zaman seninleyim dedin seninim
Sende benimsin kadınımsın sabret.
Seviyorum tapıyorum herşeyimsin
Diyen sesin hala kulaklarımda
Bak yoksun yokluğunla burkulan kalbim
Sonun yaklaştığını hisseden bedenim
Acıyla zülümünün dayanılmazını yaşıyor
Yaşanabilecek ne derece ızdırab varsa yaşıyorum
Terkedilmek yaşarken ölmekmiş
Aşk ateşten gömlekmiş şimdi inandım
Belki seni seni unuturum
Tanrıma sığınır dualarla avunurum
Şu an ızdırab girdabında ben
Bana yol gösterecek mum ışığı arıyorum
Tanrıma uzanan ellerim
Duy beni tanrım diye yakaran sesim
Kor gibi yanan kalbimde buruk sevgin
Izdırabımın gözyaşlarıyla ıslanan mendilim
Bedenimde sensizliğin kahredici kor ızdırabı
Dilimde sabır ver allahım dualarımla
Düşüncelerimle sana bedenimle tanrıma
Kavuşmak istiyorum.....

Gülay Atılay

KIR Ciceqi

Acılarımı toparlayıp gideceğim bu şehirden
Yollara düşeceğim, hayalin kalacak ardımda
Kırık kalpler sokağında sensiz öleceğim
Ve avuçlarımda bir damla gözyaşı....

Kalbimin kırıklarını toplayıp avuçlarıma
Çekip gideceğim bu şehirden incinecek anılar
Ve bilecekler mi ki?
Bir sevgiye karşılık yüreğini kanatanı..

Baharını saklayan yaşlı bir çocuğum ben
Düşlerin yağmurunda ıslanmış KIR_Ciceqi
Kim dinler kalbimin kırık sesini artık
Değip geçer ellerime ihanetin rüzgarı

Hangi yağmurları müjdelersen müjdele
Yeşermez bir daha yangının düştüğü yer
Hüzün kokuyor artık zavallı KIR_Ciceqi
Giden dönmedi terketti bütün mevsimler

Bir tek gül kalmadı ömrümün bozkırında
Şimdi yalnızlığın en تنها kışındayım
Yüreğime ayaz vuruyor derinden....
Bedenime esiyor buzdan deli rüzgarlar
Üşüyorum! ! !

26/Ekim/2002

Değerliği şairim Nuri Can beyin mükemmeliyetinin ispatı benim kalemimden
Teşekkürler Nuri bey....

Gülay Atılay

Mahşere Dek

Aşk buymuş işte hayatıma renk katan
Çekip beni ta yürekten sana bağlayan
Kanatan dudağıımı tenimi dağlayan
Nasıl da yaktın beni öptüğün zaman

Serin su damlası gibi aktın kalbime
Yorgunum sanki bin yıl sevmişçesine
Gönlümü çevirdin bir gül bahçesine
Seni seviyorum avradım deyince

Kimi gece mihlanır gölgem duvara
Kavuşmak için çılgınca arzulara
Varmak isterim sevgiyle açılmış kollarına
Sevdiğim yalvarırım al beni..al yanına

Kudurmuş arzularla zamanı yenmek
Şarıldıkça güçlenmek bütünlenmek
Ömrümün arda kalanını tek sana vermek
Seninle yaşlanıp seninle ölmek.

Bunlar hayal mi ? nedir ki gerçek ?
Tek.. vazgeçmiyeceğim delice sevmek
Şensizliğin acısını sonunda yenmek
İstesemde çok görme mahşere dek...

Gülay Atılay

Maziyi Anıyorum

MAZİYİ ANIYORUM

Mazi dediğim neydi kısacık anlara sığdı.
Kısacık anlar benim tüm benliğimi sardı
Herşeyim dediğim beni kızgın kor ateşe attı
Bakmadı gözyaşıma beni yürekten yaktı.
İşte bir aşkın sonu burada noktalaniyor
Kalpsizliğe ibret olsun gülay kahroluyor

Sakin kimse sevmesin desem duyan olmuyor
Aşk gönüllere girince dağlamadan çıkmıyor
Kalplerde derin izler yürekler burkuluyor
Sevdim ,taptım, inandım ,kalbim onu arıyor..
Tanrım bana kuvvet ver. gücüm kalmadı.....
Bağrımdaki isyana yüreğim dayanmadı.

Bir zalimin eline düştüm kor gibi yanıyorum.
Gözümde yaş kalbim kırık hala maziyi anıyorum.
Bağrıma inen bu son darbedir onuda biliyorum
Hüzün yüklü yüreğimle sevgisini anıyorum.
Mutlu geçen günlerimi ne yapsam unutamıyorum
Ruhumda elem gözlerimde nem maziyi anıyorum

Gülay Atilay

01/Eylül/2000/Erenköy

Gülay Atilay

Nasıl Anlatabilsem

Anlatmak istesem de anlatabilsem.
Çaresizlik çenberindekideki ızdırabımı
Siyaha boyanmış etrafımda dört duvar
Sensizliklik kahreder beni her akşam

Bilirmisin gecelerce yalnızlık ne demek?
Medet umdunmu tavanda sallanan lambadan?
Bir ışık tutabilmek için hayattan ellerin uzandımı?
Belki, tutarım diye farkında olmadan?

Uykusuz kalmayı bilir misin sabaha kadar?
Gecelerce kahrettinmi küstün mü hayata?
Hayal kurduğun oldu mu gecelerce?
Bomboş umutlarla yıkıldığın oldumu?

Ağlayıp kahrederek kızdın mı kaderine?
Boğuldunmu hıçkırıklarla çığlıklara?
Gömüldün mü hasret kakon yatağına
Gecelerce ağladın mı biçare yalnızlığına?

Sabah aradığında sesini olsun duyduğunda
Sustunmu cesaret edemedi konuşmaya
Sesinde sevgi aradın mı ? konuşmadan
Bir "tutam" sevgi dilendiğin oldumu?

Yolduğun oldumu saçlarını" tutam tutam"
Bir günüm daha geçti onsuz dediğin oldumu?
Yakardığın oldumu tanrıya...o duymasada..
Sonsuzluğu aradın mı ? gecelerce dualarında

Şiirlerce anlatmak istesemde anlatabilsem.
Kalemimle birlikte ahhh !!bir tükenebilsem
Sensiz geçen her günümün ardında ben..
Bilmemki sevgimi sana nasıl anlatabilsem...

/Erenköy
02/Eylül/2000

Gülay Atılay

Ölmeye değil

Dönde bir bak bir kadın ağlıyor
İzdirap gemisinin güvertesinde
Şus beni dinle !!diyor esen rüzgara
İsyan ediyor coşkun dalgalara

Ardında bir kadın bıraktın gözleri yaşlı
Kahrolmuş ezikliğiyle yalnızlığa itilmiş
Delicesine sevmiştı tertemiz yüreğiyle
Bağlanmıştı delice aşk zinciriyle.
Veda etmeden önce dön bak geriye
Bir aşık bıraktın dön bak kahrolmuş
Sevmiştı sadece suçu bu olmuş..
Onun sevgisini seni korkuttu?
Dönde bir bak elveda demeden önce geriye
Ardında bir seven bıraktın hayata küsmüş
Sevmekten başka günahı olmayan çaresiz
Hayaller kurmuştu saf ve tertemiz
Ümitleri vardı sonsuz tarifsiz.
Ne olur dönde bir bak geriye
Bir kadın bıraktın ızdırab selinde...
Uzaktanda olsa gör gözyaşlarını silemesende
Duy isyanını elinden hiçbir şey gelmesede
Dualarında yaşat kalpten sevmesende.
Bir kadın ağlıyor umutsuz ve ruhsuz
Sevginle yaşamaya ihtiyacı vardı ..
Bi çare yüreğiyle yanmaya değil..
Şensizlikle kahrolup ölmeye değil.....
Ölmeye değil!!!!.....

01/Eylül/2000 /Erenköy

Gülay Atilay

Ömrümün Son Deminde

Ömrümün son deminde
Ateşten gömlek giydim
Desenlerini aşkın hasretin özleminle
Süsledim.
Nakış nakış düşüncelerimle bezedim.
Düğmelerini iliklerken
Birtanem!!!!dedim
Aşkım !!!!dedim
Özlemim!!!! dedim
Arzum !!!! dedim
Hasretim!!!! dedim
Yoksun biliyorum belki hiç olmayacaksın :((
Yemin ederim!!!! sen gözmeden ..
Çıkmıyacak gömleğim
Hasretinle yaksada bedenimi
Nakış nakış seninle bezediğim
Gömleğimle öleceğim

Gülay Atılay

Özlüyorum

Özlüyorum seni.
Gücüm yetmiyor unutmaya
Özlüyorum
Elini tutmayı sesini duymayı
Boynuna sarılıp omuzunda ağlamayı
Nedensiz sevinçleri
Hasret dolu sevgi dolu sınırsız düşlerimi
Özlüyorum
Gücüm yetmiyor unutmaya
Seni aramazsam unuturum sanmıştım
Girmez sanmıştım hayalin beynime
Geceleri düşlerimde
Gündüz baktığım her yerde seni
Özlüyorum..
Renkler gitmenle soldu
Kırmızı kırmızılığını unuttu
Mavi maviliğinin farkında değil
Beyaz yalnız sen giydiğinde
güzelliğini haykırıyormuş
Özlüyorum
Bu özlem bu bekleyiş hiç bitmeyecek
Ruhumda sana açan eflatun renkli çiçekler
solmayacak
Olmasanda sensiz sensizliği yaşatacağım
Sensiz seninle olmayı başaracağım
Sonun yaklaştığını hissettiğim gün
Beyaz ,bembeyaz mendilimi sallayarak
Sensiz yaşamın kahrediciliğine veda ederek
Seninle sonsuzluğa kavuşacağım..

/ Erenköy
08/08/2000

Gülay Atılay

Resmin kaldı..

RESMİN KALDI...

Resminden bana bakan bir yüzün kaldı
Simsiyah bir çerçevede
Ama hiç eksilmedi gülümsemen
Bir oda dolusu sevgin kaldı
Duvarlar bembeyaz sevgimin saflığı gibi
Sana olan aşkım gibi tertemiz..
Gözlerin gelir aklıma, kapatsam gözlerimi
Ellerini tutmak isterim, tutarım nefesimi..
Sen yoksun.....
Fakat hayallerimde.
Ağlıyorum sen hala susuyorsun.....
Sevecen ellerinle dokunuyorsun
Sadece sus! ! ! yeter artık ağlama diyorsun..
Sanki sesin geliyor kulağıma...
Herşey çok yakın duyduklarım ile gördüklerimle
Sen yoksun sadece resmin kaldı elimde....
Bir oda dolusu sen; bir yürek dolusu sen
Sadece sen! !

GÜLAY ATILAY

Gülay Atılay

Ruhum Kanat CIRPIYOR.

Sabahın ilk ışıklarında
Okuduğum mısralarda
Zihnim allak bullak olurken
Güclü arzular hisseden bedenim
Bedenini sevgiyle sarıyor
Mısraların döküldüğü yüreği sarmak..
Yazan parmakları avuclarına alıp
Doyasıya öpmek koklamak ister gibi..
Güclü arzular hisseden beden.
Zamana isyan mı ediyor ne?

Ah bir görebilsem bir tutabilsem ellerini
Sevebilsem sarabilsem arzulu bedenini
Ellerimin avuclarında kayboluşunu hissedebilsem
Zaman ve arzular isyan ediyor evet..
Ruhum kanat çırpıyor. hırçın, yüreğim
Sana sevgine uçmak istiyor..

17/08/2002

Gülay Atilay

Ruhum Ölmesin Yeter...

Ruhum Ölmesin Yeter...

sensiz gecenin sabahı
sanki başka doğuyor güneş
sanki başka ötüyor kuşlar
sanki başka bir şehirde dolanıyorum
uzak diyarlardaki dağlar kadar yalnızım..
bir sıcaklık ararken yanılmışım.
sevdami haykırıken aldanmışım..
sevdiğimi sanarken kendimi kandırmışım..
sensiz gecenin sabahıda oluyor..
dostlaım yanımda olsun yeter dersin o da bir gün elinden kayıp gider..
hayatı sözcüklerde.....
insaları kalbimde yaşatırsam belki mutlu olurum derdim yanılmışım..
kelimeler neden tükenmiyor..
yazdıkça yazasım geliyor neden.?
ben bu kadar dertlimiyim? ..
hayatım neden olumsuzluklarla geçiyor?
neden ler nedeni bilinmezler...! ! !
yalnızım, yapayalnız sensiz..
gecenin karanlığını yalnızlığım ile kutluyorum
yalnızım ve mutluyum diye kendime yalanlar haykırıyorum
kimseye ihtiyacım yok derken kaderime kahrediyorum
eskileri hatırlayıp gözlerimden akan yaşları tutuyorum.
anlamsız gülüşlerde içimde çağlayanları durduruyorum..
boş masamdaki dostuma kadeh kaldırıyorum..
elimdeki kuru çiçeğe bakıp kendimi anımsıyorum
her dokunuşta kırılan, birşeylerini kaybeden kendime acıyorum
kalabalığın içinde bile kendimi arıyorum
elimden akıp giden hayatımın peşinde kosuyorum...
nefret etsemde sevdalımdan, ben yinede tüm insaları seviyorum..
ihaneti tadsamda hayatla savaşıyorum..
kadehler elimden düşer elbet, belki sigaramda düşer..
ruhum ölmesin yeter.....

Gülay Atılay

Sana Geldim!

Korkularımdan,yalnızlığımdan...
Sevgi yoksunluğundan kaçarak....
Umarsız ve delicesine seven yüreğimle.
Sana geldim! ...
Sensin benim ümit durağı.
Şensin benim,son sevda limanım...
Ömrümün sonbaharında doğan umutlarım.
Sana geldim! ...
Sende beni bulmak,seninle varolmak, avuçlarında erimek için....
Sana geldim,sevgimi yaşamak, seni bende yaşatmak için...
Sana geldim,hiçbir zaman,"senden gidiyorum" dememek için....
Sana geldim ``sonsuz dek seninim sana olan sevgim hiç bitmeyecek,
sana adadığım yüreğim,benden vaz geçsede,
senden geçmeyecek ümidim``
Diyebilmek için...

11 Nisan 2003

Gülay Atılay

Sana Geldim(2)

Korkularımdan,yalnızlığımdan...
Sevgi yoksunluğundan kaçarak....
Umarsız ve delicesine seven yüreğimle.
Sana geldim! ...
Sensin benim ümit durağım.
Şensin benim,son sevda limanım...
Ömrümün sonbaharında doğan umutlarım.
Sana geldim! ...
İçime sığmayan, benliğimden taşan sevgimle
Sende beni bulmak,seninle varolmak
Avuçlarında erimek için....
Sana geldim..
Öyle huzurluyum ki yanında
Sen dertlerimin bittiği nokta
Hüzün bulutlarını dağıtan huzur meltemim
Sana geldim...
Ebediyyen seninim şana olan sevgim hiç bitmeyecek,
Sana adadığım yüreğim,benden vaz geçse de,
"senden geçmeyecek ümidim" Diyebilmek için...
Sana geldim...

08/06/2005

Gülay Atılay

Seni Arıyorum

Simdi bir an dönerek gerilere, hani
Bir zamanlar beni ölesiye yaşatan
Ellerimi tutup sevecen ellerinle..
Çevremi sımsıcak bir sevgiyle kuşatan
Seni arıyorum...

Bir deniz hıçkırıyor ta içimde, dinle
Giderek yalçın kayalar, kumlar eriyor
Simdi baş başayım bir kıyıda kendimle
Ve bende var ettiğin o ben can veriyor
Seni arıyorum...

Gülerdim bir zamanlar güneş batmazdı
Baştan başa bir gül bahçesiydi ortalık
Renkler ya mavi, ya pembe, ya beyazdı
Oysa şimdi ne yana baksam karanlık
Seni arıyorum...

Varsın ama yoksun, yanımdasın, değilsin
Gözlerim boşuna deliyor geceleri
Tek seni bir kez daha görebilmek için
Daldırıp ellerimi benden içeri
Seni arıyorum...

Ellerim içimde bir kan gölüne batıyor
Bağırıyorum kimseler duymuyor sesimi
Dişlerim hırsıyla dudaklarımı kanatıyor
Ve senden uzakta verirken son nefesimi
Seni arıyorum...

Bu son aldanişım, son yıkılışım olacak
Gel sende boş artık gelmesen de, ben yokum
Yinede son bir ümit kırıntısıyla, bak
O her şeyi yitirdiğim anda bulduğum

SENİ ARIYORUM! ! !

Ümit Yaşar Oğuzcan

Gülay Atılay

Seni Ele Seviremki!

Seni ele sevirem ki ...
Diyirsen ki, niye?
Ne bilim işte ele!
Seni görende bir hoş olur, ölür ölür ölirem...
Ahşam olur davar , nahır, mal gelir.
Komlar, ahırlar dolir
Sayıram sayıram biri eskig
Bi daha sayıram
Bi de bahıram ki, tamam.
Ama üzölirem;
Çünki sen gelmirsen.
Diyacahsan niye?
Bennam, işte ele!
Yassi olur;
Sekide ekmek yiyeceğam
Civil lavaşı dürüm edir , tamkıtlıram,
Sen ahlıma gelirsən, yiyemirem.
Sen ahlıma gelirsən, boğazımda düğümlenir.
Gene diyirsen ki, niye?
İşde ele...
Anam örtüleri sarir...
Gendi gendimi yiyirem.
O da gidir , kalli biçare galıram.
Gözlerim süzölir, yuyıcağam, uyyıyamıram.
Gafam garişir, yüregim sığışir, yatamıram.
Gene diyirsen niye?
İş de ele!
Guşluğa doğri dalıram
Hayal, hülya görirem, sanki yanıbdasan
Sevinir, sevinir bir hoş olıram,
Bir de ayılıram ki, yasdığa sarılmışam
Diyacaksın ki , niye?
Amaan , iş de ele.
Sabah olur, horozlar ötir, gün doğir...
Gahıram tavuhlara, culuhlara yem verirem...
Culuhlari dutir dutir öpirem;
Onlari bile sene benzedirem.
Saggın deme niye ?
Ne bilim , iş de ele !
Gün gibi gelir ,ay gibi gidirsən.
Beni yiye yiye bitirirsən.
Hep ömrümden götürirsən.
Seni sevdiğimi de çoh ey bilirsən.
Diyirsen ki, niye ?
Bilirsən , iş de ele!
Babam beni gapiya goymir diyirsen.
Ey helt yiyirsen.
Gomşulara, emin, bibin, ezen gile gidirsən...
Madem ele çıh cama, tırhıca gel!
Yüzün görüm, bu da bene yeter
Şaggın deme niye!
İş de ele...

Erzurum'lu Şair..(ad bilinmiyor)

Gülay Atilay

Sensin

Benimde oldu!!
Adını koyamadığım.

Suçummu günahımmı?
Sırımmı desem?
Düşünce özgürlüğünü aşan
Arzularla tutuşan
Alev alev yanan söndüremediğim
Bedenime ızdırap veren
Yalnız yatağımı dağıtan
Ruhuma tazelik veren
Unutulmayacak hazları tattıran
Günahım!!!!
Sevgi yoksunluğumdaki
Suçum!!!
Kalbimin derinliklerindeki
Sırrım!!!
Sensin bu altına imza atamıyacağım
Kaleme aldıklarım
Sensiz seninle olan her anım
Düşüncelerin sonunda
Kavrulan bedenim
Duyduğu hazzın sonunda
Doyuma ulaşırken
Dudaklarımda ismini ısırdığım
SENSİN!!!!

Gülay Atilay

Sevmek

SEVMEK

Sevmek,
Çok özlemekmiş.
Şevmek,
Özel bir kalpte yer etmekmiş.
Sevmek,
Ayrı zamanlarda
Farklı yerlerde bile
Çok sevilenle olabilmekmiş.
Şevmek,
Acı çekmekmiş.
Sevmek,
Ayrılıkta bile sevgi bulabilmekmiş.
Bu öyle böyle birsey değil;
Sevmek,
Ezilmek kahrolmakmış
Sevmek,
Yaşarken ölmekmiş.

Gülay Atilay

Gülay Atilay

Simsiyah Gecelerde

Sevgilim artık sana diyebilirim
İsyanımı dile getirebilirim..
Sensiz simsiyah gecelerdeki
Kahroluşlarımı ..
Utanmam artık sana yazabilirim..

Simsiyah gecelerde üřür ellerim.
Sıcaklığını arar titrer bedenim
Sensiz simsiyah gecelerde kaybolurum
Sabah olmaz kahrolur yanar ağlarım
Sesini duymak elini tutmak isterim
Sıcaklığını hissetmek ister isyan ederim
Kollarına atılmak boynuna sarılmak
Doya doya koklamak vee..
Seninle bir bütün olmak isterim.
Sana diyemediğim ne kaldıkı ?
Ahhh!!
Anla artık bir ömür boyu öpmek isterim..
Söylüyorum işte!!!
Kısacası SİMSİYAH GECELERDE..
Açıkçası senin.senin.. olmak isterim!!!

20 Ağustos 2000/Erenköy

Gülay Atılay

Söküp Atacağım

Güzellikler seninle başladı seninle bitti
Kalbim acı, ızdırap,kahır, selinde yitti
Bedenim isyan etti hafızam iflas
Duymadın feryadımı ben bıçare ben niçaz

Derdime derman aradım kalbime ferman
Ne olur BİRTANEM dedim beni duy biran
Bana gülmeyi öğrettin vede sevmeyi
Unutmayıda öğret ve sonra terket.

Belki diyorum, belki.....

Seni kalbimden söküp atacağım
Gözlerinin rengini unutacağım
Birgün sen sevdinmi hiç ?dediklerinde
Belki...buruk bir a'nı hatırlayacağım

Verdiğin güzellikleri unutmayacağım
Kırdığın gururumla saptayacağım
Şimdi hala elimde resmin olsada
Mendilime sarıp saklayacağım.....

Hayatın anlamı nedir?
Sevip sevip üzme mi?
Sevenleri gözüyaşlı bırakıp
Terkedipte gitmek mi?

Gülay Atilay

Terkettin

Aşkıma umut ile bakan gözlerim
Sıcaklığına sevgine alışmışken
Terkettin.
Tuttuğu her şeyde tenini hissedene ellerim
Dokunuşuna alışmışken
Terkettin.
Ağızından çıkan her kelimeyle titreyen yüregim
Sesine alışmışken
Terkettin.
Seni düşünerek dalıp giden benliğim
Rüyalarda sana alışmışken
Terkettin.
Yazdığı her mısırda sevgimizi anlatan kalemim
Şiirlerde sana alışmışken
Terkettin.
Seni hatırladığım her an kuş olup kanatlanıyorken
Düşüncelerde uçup sınırsız sevgine konuyorken
Terkettin.
Simdi donuklaştım.
Gözyaşı dolu geceleri silemez oldum.
Yazdığım sevgi dolu şiirleri okuyamaz oldum.
Aşkını hatırlatan hiç bir şeye bakamaz oldum.
Sakladığım mendilini tutamaz oldum.
Elimdeki resmine bakamaz oldum.
Tam sana kavuştum aşkıma buldum derken.
Terkettin.....
Sevdiceğim buralardan çekip gideceğim.
Sonunda sensizliği terkedeceğim..

09/Ağustos/2000

Gülay Atılay

Unutmak İstiyorum

Allahım feryadımı artık duysan diyorum
Yaşadığım kadere yeterrrr!! isyan ediyorum
Bağlanmışım aşk zinciriyle ben çözemiyorum
Ölmek istiyorum bir türlü ölemiyorum
Revamı? sadece sevdim ne günah işledim?
Kaderimmi elem tasa gam kasvet dedim.
Böylemi gelmiş hep böylemi gider?
Elbet bir gün diyecektim artık yeterrrr!!!!
Dünyanın kanunumu nizamı töremi bu?
Biiçare gönlümü perişan derbeder eden
Bir gün bende sevilirim diye beklerken
Bak ölüyorum coşkuyla yaşamak isterken
Birini çok sevdim o hiç sevmedi
Birini özledim o özlemedi
Üzüldüm incindim o incinmedi
Var olmak istedim hep onun için
Yok olmak istiyorum acı verdiği için..
Bırakıpta giti mutlu mu bilmem
Mesut olsun yeter inşizar etmem
Kapkara oldu dünyam yokluğunun ardından
Ne zaman akşam olsa bu son gecem diyorum
Vazgeçtim yalan dünyanın sahte dostluklarından
Yeterrrr!! bunca keder bunca elem diyorum
Yitirdim tüm umut kırıntılarımı
Sevincimi neş'emi tüm mutluluğumu
Sonsuz bir boşluğun içindeyim ben
Yenik düştüm sevdiceğim neyleyim.
İçip bir kupa zehir
Vadettiğin mutluluğumu
Yitirdiğim umutlarımı
Çektirdiğin acılarımı ..
UNUTMAK İSTİYORUM!!!!!!....

15 AĞUSTOS 2000 /ERENKÖY

Gülay Atılay

Ümidim! !

İçime sığmayan, benliğimden taşan sevgin var yüreğimde. Uzakta olsanda anılarla avunduğum, heran beynimde koşuşturup duran anılarla varolduğum o yüce sevgin var. Üzerinden dalgalanmalar geçse de, bazı zamanlar bastırıldığı sanılsada gerçek ve ölümsüz sevgin var taa... içimde. Kendimi ölüme yakın hissettiğimde, boşluğun tam ortasına düştüğümde, yediğim darbelerden kalkamaz hale geldiğimde, karanlıklarda yaşadığımda, bir kalem ve bir kağıtla ağladığımda, bana güç ve destek veren sevgin var yanımda.

En uzaktayken de en yakındayken de kavuruyor içimi sevgin.. Hiç bir zaman sakinleşmeyen aksine, aksine gittikçe büyüyen fırtınasın zihnimde, duygularımda, hayatımda. Sen gerçek aşkı, gerçek büyüksün benim.

Ben artık ben değilim. Tamamen seni yaşıyorum. Dışardan güçlü ve berrak gözüksemde aslında karmakarışık, bulanık ve sevginle zayıf düşmüş haldeyim. Sen varsın her yerde. Sürekli anılar var zihnimin içinde, gözlerim ise değil kapalıyken, açıkken bile o can alıcı bakışlarını görüyor. Dünyamda tek sen varsın tek başına....

Sonra birden 'hayır'lar 'olamaz'lar, 'olmamalı'lar geliyor aklıma, pürüzler hatalar, engeller geliyor önüme. Bütün bunlar yaralıyor. Neden sevgini dizginlemedin diyor. Ama tüm bunlara rağmen seviyorum diyorum, tüm zorluklar, tüm sıkıntılar, tüm sorunlara rağmen benim olmanı, ölene dek seni yaşamayı istiyorum seninle birlikte! ! ! . Bütün karşı çıkan sebeblere rağmen hissettiklerim değişmiyor. Bana en büyük mutluluk ve huzuru veren erkeğimsin, sevgilimsin. Hayatta hiçbir zaman olmadığı kadar azimliyim. Sana layık olabilmek, hakettiğine ulaşmana yardımcı olmak amacıyla; hayatta seni istediğim için ilk kez bu kadar hırslı, ilk kez bu kadar kararlıyım dönmemecesine. İlk kez düzen kurmayı planlıyorum kendimce hayata dair. Mutluluğa dair. Mutlu olup mutlu etmeğe dair.

Bunca darbeden sonra kötümser hayatımda bir ışıksın. Ben isteksizcede olsa ilerlerken yardım eden, önüme ışık tutan, aydınlıksın. Umudumu yitirdiğim bu kötümser hayatımda, seni görmek, seninle olmak, anılara daha özel ve güzellerini, ekleme umudunu büyüttüm içimde ve ona gözüm gibi bakıyorum. Bunun için herşeyi yoluna koyup bu uğurda yaşıyorum...

Gerçekten 'O' Sun. Hayatta herşeyimi paylaşmak istediğim, sevmek ve sevilmek istediğim, yaşanılabilinecek mutluluklar ön plana çıkınca vazgeçmek istemediğim, kaybetmekten korktuğum Sevgilimsin. Seni Seviyorum. Eğer ipuçları doğruysa seninde beni sevmenden, gurur duyuyorum. Umarım benim kadar çok seviyorsundur. Kendi hayatımdaki herşeyi ve senin hayatını paylaşmak istiyorum. Seni Seviyorum çünkü sen benim desteğimsin, aşkımsın, en doğru kararımsın, hırslımsın, umudumsun, ÜMİDİM'sin herşeyimsin, çünkü sen benim için 'O' SUN! ! ! Gel gittiği yere kadar yaşayalım.

SENİ ÇOK SEVİYORUM ÜMİDİM! ! !

19/ARALIK/2002

Umarım sonsuza dek yaşatacağız 07/Şubat/2003

evlendik....

Gülay Atılay

Verdiğin Yürekle Sevdim

Tanrım!!! verdiğin yürekle sevdim....
Tuttum ta benliğime oturttum ..
Bir umut kırıntısı gözlerimde.
Yürüyorum durmadan suskun ve sessiz
Ne kadar dönüp dolaşsam yinede
Hep çıkmaz sokaktayım çaresiz
Sokaklar hep aynı bir ben değilim
Sanki zaman akıyor hiç durmadan
Boşlukta birşeyler arıyor ellerim
Belki de mahşere dek bulunamayan
Yitirdiğim neydi aradığım ne?
Yüreğime çöken bu ızdırab ne?
Tanrım!! ne günah işledim bildirsene
Yaşam diye verdiğin bumuydu söyle...
Bir çıkmaz sokağın sonundayım işte
Suskun ve tek başıma seninleyim
Yaşamdan sonsuzluğa geçişte
Bilmiyorum söyle bana ben neyim?
Sevdiysem verdiğin yürekle sevdim
Tuttum ta benliğime oturttum onu.
Benliğim acı hüznün ve ızdırab selinde.
Yorulduğum bu yolun sonuna geldim
Yıkık üzgün ve paramparça onsuz
Onsuzluk buyusa Tanrım!! buyusa yaşamak
Sil anlımdan yazdığın bu kara yazgıyı
Ya da bir yere çıksın çıkmaz sokak
Ya al canımı ..
Ya da öldür içimdeki onu

Hala bir umut kırıntısı gözlerimde
Sonsuz sevgisi taaa içimimde
Bir çıkmaz sokağın sonundayım
Bildiğim tek son var başındayım...

(17 Ağustos 2000 Avcılar)

Gülay Atılay

Vurulmak Istiyorum...

Güneşi hasretle beklerken,
Doğacak diye battığı yerden,
Duygularım sarhoş, gözlerim kan içinde...
Ağlıyorum duymuyorsun sesimi..
Senin duymadığın kaç bininci hıçkırık bu,

Vurulmak istiyorum,
Bakışlarınla, delik, deşik olmak...
Senin her gülüşünle, bin defa,
İnan, yüzbin defa ölmek istiyorum.
Senden uzakta, bir bilsen gönlümü,
Kaçınıcı kez gülerek 'merhaba' diyor,
Kaçınıcı kez selamlıyor ölümü,
Dönüp, umutsuzca son kez bakıyorum
Kaç zamandır beklediğim, güneşin doğacağı yere,
Ve bu gece son kez kahrediyorum
Bugüne kadar uğruna yaşadığım herşeye..

17/Ekim/2002

Gülay Atılay